

EKOLOSKA KRIZA

1.EKOLOSKA KRIZA I EKOLOSKE KATASTROFE

Objasnjavajući odnos prirode i ljudskog društva, videli smo da je taj odnos uvek istoriski određen, konkretan i promenljiv. On zavisi od stepena razvoja proizvodnih snaga društva. Na niskom stepenu njihovog razvoja odnosno u njihovom siromastvu ljudsko društvo je u velikoj zavisnosti od prirode. Njegov opstanak i razvoj gotovo isključivo zavisi stihijnih zakonitosti razvoja prirode. Sa razvojem proizvodnih snaga odnosno sa usavršavanjem sredstava za rad počev od kamena, bronzane i metalne sekire, preko luka i strele, vatre, pa sve do parne, električne i atomske energije, čovek počinje da se istrže iz zagrljaja prirode, da se osamostaljuje i da povratno deluje na nju, da je prilagođava svojim potrebama. Na današnjem stepenu razvoja prirodnih snaga čovek je uspeo da ovlada mnogim stihijnim zakonitostima prirode, da umnogome postane ravnopravni partner u odnosu sa njom, pa čak i da je nadvisi, da je pobedi u mnogo čemu. Međutim, tanjegova pobeda znači istovremeno i njegov poraz. Uplivajući se u normalne tokove prirodnih zakonitosti, presecajući ih, čovek je stvorio veliki nered, dezorganizaciju. Zagađujući kopno, vazduh, vodu, pa čak i Kosmos, čovek je umnogome ugrozio svoju životnu sredinu, uslove svoga života i rada, pa čak i sopstven opstanak. Tako mu se pobeda nad prirodom vraća kao bumerang. To se posebno odnosi na one ljudske tvorevine za koje postoji mogućnost da se mogu oteći kontroli odnosno kad se otmu kontroli mogu izazvati štetne posledice širokih razmera. Takav slučaj recimo, sa nuklearnim elektranama. Kod svih nuklearnih elektrana postoji opasnost od akcidentnih (incidentnih) stanja. Bilo je dosta takvih akcidenata. Najpoznatiji su u SAD, na nuklearnim elektranama Harizburg, Dejvis-Bes i Riclend; u bivšem SSSR-u na nuklearnim elektranama Sevčenko i Cernobilj. U Cernobilju (Ukrajina) 26. aprila 1986. godine došlo je do oštećenja, paljenja i topljenja jezgra u reaktoru, u kojem je poginuo 31 čovek, 300 je povređeno, a 135.000 ljudi je odmah evakuisano iz kruga prečnika 30 kilometra od nuklearke. Kakve će genetske posledice nastati za uže i šire okruženje, sa koliko će neprirodnih mutacija biti pogodjeni novi narastaji, za sada precizno ne znaju ni najveći eksperti. Jedno je sigurno zna se da je Cernobilj postao sinonim za strah od tehničko-tehnološke katastrofe i da simbolizuje kaznu za ljudsku nekontrolisanu želju za progresom.

Međutim, to što svaka nuklearna predstavlja potencijalnu opasnost, ne znači da će se ljudi odreći njihovog korišćenja. Povodom akcidenta u Cernobilju to su izjavljivali nadležni pojedinci. Tako, na primer, direktor Međunarodne agencije za atomsku energiju, tim povodom je izjavio da nuklearna energija nije luksuz kojeg se možemo odreći, već da je to stvarnost sa kojom moramo saživeti. Slične izjave dali su i najveći svetski stručnjaci za atomsku energiju u smislu: nuklearna energija odgovara našim stvarnim potrebama i zato ne može da bude izostavljena; nuklearna energija predstavlja istorijski zakonit stepen tehničkog progressa, koga se ne možemo odreći, niti ga, pak, možemo preskociti; kao što katastrofa "Čelendžera" neće zaustaviti letove u svemir, tako ni katastrofa u Cernobilju neće uticati na ljude da prestanu sa korišćenjem nuklearnih elektrana itd.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com